

Torah écrite (pentateuque) - Exode

Chapter 32

- 32,1 וַיֹּאמֶר יְהוָה, כִּי-בִשְׁשׁ מֵשֶׁה לָּכַדְתָּ מִן-הַקֶּהָר; וַיִּקְהַל הָעָם עַל-אֶהֱרֹן, וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם עֲשֵׂה-לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ
לִפְנֵינוּ--כִּי-זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, לֹא יִדְעֵנוּ מִה-הָיָה לוֹ.
- 32,2 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים, אֶהֱרֹן, פָּרְקוּ גִזְמֵי הַזֶּהָב, אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי גְשִׁיכֶם בְּנִיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם; וְהִבְיֵאוּ, אֵלָי.
- 32,3 וַיִּתְפַּקְדוּ, כָּל-הָעָם, אֶת-גִּזְמֵי הַזֶּהָב, אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם; וַיְבִיאוּ, אֶל-אֶהֱרֹן.
- 32,4 וַיִּקַּח מִיָּדָם, וַיַּצֵּר אֹתוֹ בַּחֲרֹט, וַיַּעֲשֵׂהוּ, עֵגֶל מַסֵּכָה; וַיֹּאמְרוּ--אֵלֶּה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הֶעֱלוֹנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.
- 32,5 וַיֹּאמֶר אֶהֱרֹן, וַיְבִינָה מִזְבֵּחַ לִפְנֵי; וַיִּקְרָא אֶהֱרֹן וַיֹּאמֶר, סֵג לִיתְהוּהוּ מִסָּר.
- 32,6 וַיִּשְׁכְּמוּ, מִמַּסְחֶרֶת, וַיַּעֲלוּ עֵלֶת, וַיִּגְשׁוּ שְׁלָמִים; וַיֹּשֶׁב הָעָם לֶאֱכֹל וּשְׂתוֹ, וַיִּקְמוּ לְצַחֲקוֹ. {פ}
- 32,7 וַיַּדְבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה: לֵךְ-רַד--כִּי שָׁחַת עַמְּךָ, אֲשֶׁר הֶעֱלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.
- 32,8 סָרוּ מִיָּדְךָ, מִן-הַדָּרָךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִם--עֲשׂוּ לָהֶם, עֵגֶל מַסֵּכָה; וַיִּשְׁתַּחֲוּ-לוֹ, וַיִּזְבְּחוּ-לוֹ, וַיֹּאמְרוּ, אֵלֶּה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלוֹנוּ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.
- 32,9 וַיֹּאמֶר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה: כִּי־אֵינִי אֶת-הָעָם הַזֶּה, וְהִנֵּה עִם-קִשְׁיָה עֹרֶף הוּא.
- 32,10 וְעַתָּה הִנֵּיכֶם לִי, וַיִּסַּר-אֲפִי בְּהֶם וְאֶכְלָם; וְאֶעֱשֶׂה אוֹתְךָ, לְגוֹי גָּדוֹל.
- 32,11 וַיִּחַל מֹשֶׁה, אֶת-פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו; וַיֹּאמֶר, לְמָה יְהוָה יִסְרֶה אֶפְנִי בְּעַמְּךָ, אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, בְּכֵחַ גָּדוֹל וּבְיָד תְּזַקֶּה.
- 32,12 לְמָה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לְאֹמְרוֹ, בְּרַעְיָה הוֹצִיאֵם לְהַרְגֵם בְּהָרִים, וְלִכְלַתֵּם, מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה; שׁוּב מִחֲרוֹן אַפְּךָ, וְהִנַּחֵם
עַל-הַרְעָה לְעַמְּךָ.
- 32,13 זָכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּרַךְ, וְתַדְבֵּר אֱלֹהִים, אֲרָבָה אֶת-זִרְעֶכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם;
וְכָל-הָאֶרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי, אֶתֵּן לְזִרְעֶכֶם, וְנִחְלוּ, לְעַלְמִם.
- 32,14 וַיִּנָּחֶם, יְהוָה, עַל-הַרְעָה, אֲשֶׁר דִּבַּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ. {פ}
- 32,15 וַיִּפֹּן וַיִּרְדַּם מֹשֶׁה, מִן-הַקֶּהָר, וַיִּשְׁבֵּי לַחַת הַעֲדוּת, בְּיָדוֹ: לַחַת, כְּתָבִים מִשְׁנֵי עֲבָרֵיהֶם--מִזֶּה וּמִזֶּה, הֵם כְּתָבִים.
- 32,16 וְהַלַּחַת--מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים, הִמָּה; וְהַמְכַתֵּב, מַכְתֵּב אֱלֹהִים הוּא--חֲרוֹת, עַל-הַלַּחַת.
- 32,17 וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת-קוֹל הָעָם, בְּרַעְיָה; וַיֹּאמֶר, אֶל-מֹשֶׁה, קוֹל מַלְחָמָה, בְּמַחְנֶה.
- 32,18 וַיֹּאמֶר, אִין קוֹל עַנּוֹת גְּבוּרָה, וְאִין קוֹל, עַנּוֹת חַלּוּשָׁה; קוֹל עַנּוֹת, אֲנֹכִי שֹׁמֵעַ.
- 32,19 וַיְהִי, בְּאֲשֶׁר קָרַב אֶל-הַמַּחְנֶה, וַיִּרְא אֶת-הָעֵגֶל, וּמַחְלַת: וַיִּסַּר-אֶף מֹשֶׁה, וַיִּשְׁלַח מִיָּדוֹ אֶת-הַלַּחַת, וַיִּשְׁבֵּר אֹתָם, תַּחַת הַקֶּהָר.
- 32,20 וַיִּקַּח אֶת-הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשׂוּ, וַיִּשְׂרֹף בְּאֵשׁ, וַיִּטְחֵן, עַד אֲשֶׁר-דָּק; וַיִּזֵּר עַל-פְּנֵי הַמַּיִם, וַיִּשְׁק אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.
- 32,21 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אֶהֱרֹן, מִה-עָשִׂה לָךְ הָעָם הַזֶּה: כִּי-הִבֵּאתָ עָלָיו, חֲטָאָה גְדוֹלָה.
- 32,22 וַיֹּאמֶר אֶהֱרֹן, אֶל-יִסַּר אֶף אֲדֹנָי; אֵתָה יִדְעָתָ אֶת-הָעָם, כִּי בָרַע הוּא.
- 32,23 וַיֹּאמְרוּ לִי--עֲשֵׂה-לָנוּ אֱלֹהִים, אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ: כִּי-זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ, אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם--לֹא יִדְעֵנוּ, מִה-הָיָה לוֹ.
- 32,24 וַאֲמַר לָהֶם לְמִי זֶהָב, הַתְּפַרְקוּ וַיִּתְנוּ-לִי; וְאֶשְׁלַכְהוּ בְּאֵשׁ, וַיֵּצֵא הָעֵגֶל הַזֶּה.
- 32,25 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶת-הָעָם, כִּי פָרַע הוּא: כִּי-פָרַעַה אֶהֱרֹן, לְשִׁמְצָה בְּקִמְיָהֶם.
- 32,26 וַיַּעֲמֵד מֹשֶׁה, בְּשַׁעַר הַמַּחְנֶה, וַיֹּאמֶר, מִי לִיתְהוּהוּ אֵלָי; וַיִּאֲסְפוּ אֵלָיו, כָּל-בְּנֵי לֵוִי.
- 32,27 וַיֹּאמֶר לָהֶם, כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, שִׁימוּ אִישׁ-חֲרָבוֹ, עַל-יָרֵכוֹ; עֲבְרוּ וְשׁוּבוּ מִשַּׁעַר לְשַׁעַר, בְּמַחְנֶה, וְהָרְגוּ
אִישׁ-אֶת-אָחָיו וְאִישׁ-אֶת-רֵעֵהוּ, וְאִישׁ-אֶת-קָרְבּוֹ.
- 32,28 וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי-לֵוִי, כְּדִבַּר מֹשֶׁה; וַיִּפֹּל מִן-הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא, כֶּשֶׁלֶשֶׁת אֲלָפֵי אִישׁ.
- 32,29 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, מִלֹּא וַיִּדְכֶם הַיּוֹם לִיתְהוּהוּ, כִּי אִישׁ בָּבְנוּ, וּבְאָחָיו--וַלַּתְתָּ עֲלֵיכֶם הַיּוֹם, בְּרַבָּה.
- 32,30 וַיְהִי, מִמַּסְחֶרֶת, וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָעָם, אַתֶּם חֲטָאתֶם חֲטָאָה גְדוֹלָה; וְעַתָּה אֶעֱלֶה אֶל-יְהוָה, אוּלַי אֲכַפְרָה בְּעַד חֲטָאתְכֶם.

- 32,31 וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה, וַיֹּאמֶר: אֲנִי, חֹטֵא הָעַם הַזֶּה חֹטְאָה גְדוּלָה, וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם, אֱלֹהֵי זָהָב.
32,32 וְעַתָּה, אִם-תִּשָּׂא חֹטְאֵתָם; וְאִם-אֵין--מַחְנֵי בָּא, מִסִּפְרֹךְ אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ.
32,33 וַיֹּאמֶר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה: מִי אֲשֶׁר חֹטֵא-לִי, אֶמְחִנּוּ מִסִּפְרֵי.
32,34 וְעַתָּה לֵךְ בָּחַה אֶת-הָעַם, אֵל אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי לָךְ--הִנֵּה מִלְאָכֵי. וְלֵךְ לִפְנֵיךְ; וּבְיוֹם פְּקֻדֵי, יִפְקְדֵנִי עֲלֵהֶם חֹטְאֵתָם.
32,35 וַיִּגַּף יְהוָה, אֶת-הָעַם, עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת-הָעֵגֹל, אֲשֶׁר עָשָׂה אַהֲרֹן. {ס}